

Metka Knez

MIŠA, TOMTOM IN MOLLY

Ilustrirala
Izabela Klementina Tominšek

Metka Knez

**MIŠA, TOMTOM
IN MOLLY**

**Ilustrirala
Izabela Klementina Tominšek**

MIŠA IN TOMTOM

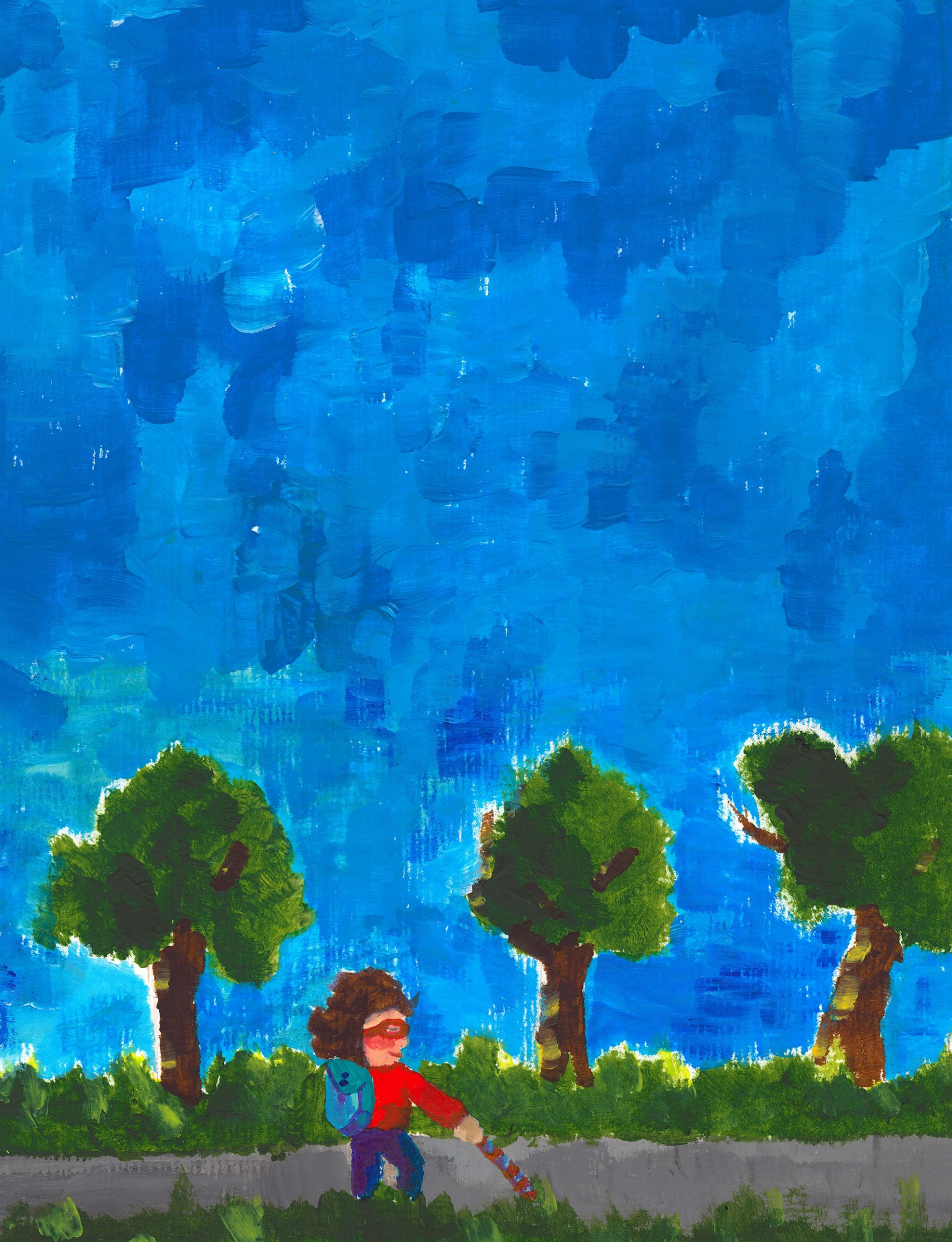

Deklica Nina je stara 8 let in hodi v tretji razred. Nina je zelo prijazna in posebna deklica. Rodila se je gluhoslepa in zelo težko govori. S prijatelji se ne družijo veliko. Nina zelo slabo sliši in zato nosi slušni aparat. Zaradi hrupa težko razume, kaj ji govorijo učiteljica ali sošolci. Ne more se loviti ali tekati s sošolkami, ker zelo slabo vidi. Nina nosi očala za gledanje na daleč, pri hoji pa si pomaga tudi z belo palico za slepe, da se ne spotakne na robnikih in strmih stopnicah. Nina pri pouku z očali ne vidi prepisati snovi s table. Učiteljica ji pomaga tako, da ji vso snov prinese tiskano na velikem belem listu, napisano z velikimi črkami, da jih Nina lahko bere. Nina pri pouku uporablja poseben slušni pripomoček, ki ga ima okrog vratu, da lahko sledi razlagi učiteljice. Pripomoček Nini zelo pomaga, ker ji govor učiteljice dodatno

ojača, da ga lahko sliši in je vsakodnevno vključena v dogajanje v razredu. Zato je zelo vesela. Sošolke in sošolci skupaj z učiteljico sprehode in igre prilagodijo tako, da je vanje vključena tudi Nina.

Nina je popoldan velikokrat sama in žalostna. Njena starša sta do poznih ur v službi, ona pa se težko gre igrat na igrišče, ker se boji, da bi kam padla. Nina ima zelo rada kužke in mucke. Želi si pobožati vsakega mucka ali kužka, ki ga sreča med sprehodom po parku, ko je tam skupaj z mamico ali očkom. Zato sta se mamica in očka odločila, da bodo poiskali kakšno prijazno mucko in ji ponudili dom. Tako je k njim prišla tigrasta mucka Miša. Miša je čisto majhna, ker je še mladiček. Mišo je Nini podarila družinska prijateljica, ki živi na deželi. Gospa je vedela,

da si Nina že nekaj časa želi mucko. Zato je bila prepričana, da ji bo Mišina družba zelo dobro dela.

Nina in njeni starši so Miši pripravili mačje stranišče, posodico za vodo in posebno mačjo hrano. Mucko Mišo so tudi odpeljali k veterinarju, da jo je pregledal in ugotovil, da je zdrava, zato je bila Nina zelo vesela.

Ko je bila Miša stara 5 mesecev, jo je veterinar steriliziral, da ne bo dobila mladih muck.

Nina in njeni starši živijo v velikem bloku v mestu in imajo majhno stanovanje, zato bi težko obdržali mlade mucke, ki bi jih dobila Miša. Nina in njeni starši so slišali tudi veliko žalostnih zgodb, kako so neodgovorni ljudje odvrgli majhne mucke v grmovje, da so ugasnile njihove svetle oči in so umrle.

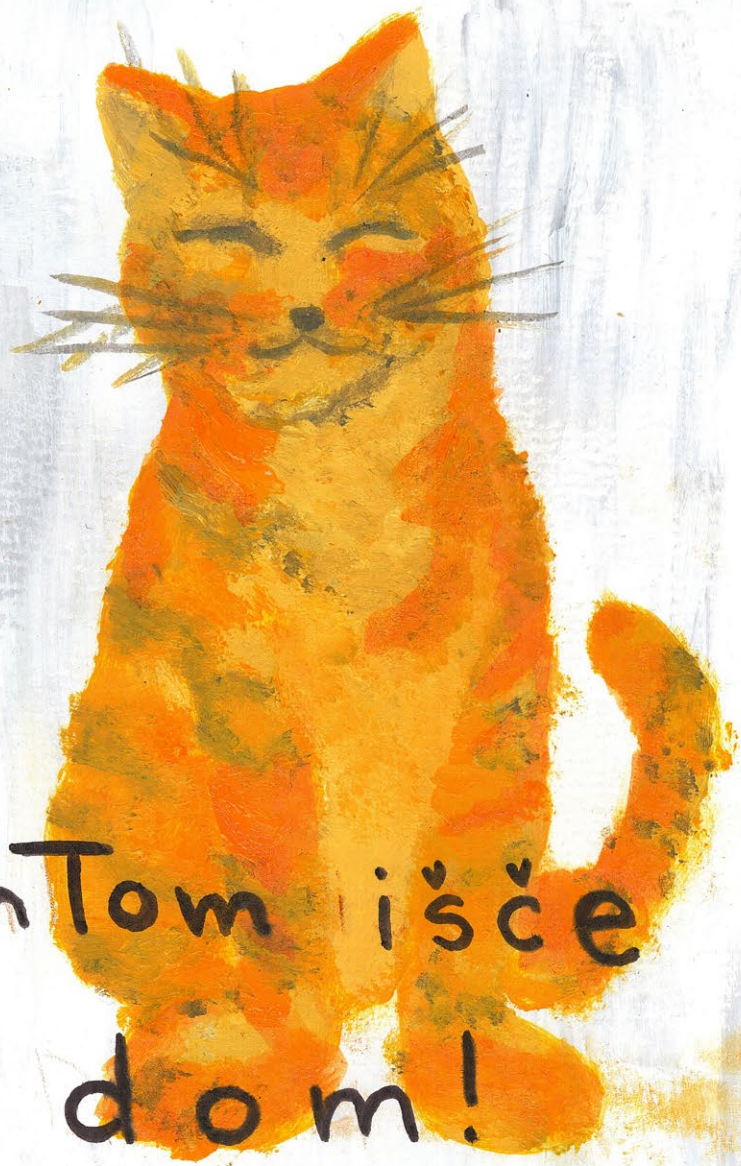
Miša je bila sicer malce užaljena, ker jo je po

sterilizaciji par dni bolet trebušček, a je kmalu pozabila na to in je bila do Nine zelo prijazna.

Nina se je na Mišo zelo navezala. Miša pa na Nino. Skupaj sta spali v Ninini postelji. Nina je vsako jutro in večer poskrbela, da je Miša dobila svoj mačji obrok, ki ga je zelo oboževala. A kmalu so Nina in njeni starši opazili, da je Miša osamljena. Vsako jutro so zgodaj odšli od doma. Nina je šla v šolo, njena mamica in očka pa v službo. Miša je bila v tem času sama. Ko so Nina in njeni starši prišli pozno popoldan domov, je Miša zelo mijavkala in jih hitela pozdravit. Včasih pa jih je zaradi užaljenosti, ker je bila dolgo sama, kar ignorirala.

Nini je bilo težko, ker je Mišo zelo dobro razumela, kako se počutiš, ko si osamljen in ti je dolgčas. Zato so se Ninini starši

TomTom išče
dom!

odločili, da bodo posvojili še eno muco, ki išče dom. Odkar so doma že imeli mucko Mišo, so hrano za muce kupovali v posebni dobrodelni trgovini. To je trgovina, ki prodaja hrano za muce, kužke in druge male živali, nakup od prodanih izdelkov pa se zbira v dobrodelni sklad mačjega zavetišča, ki pomaga muckam in mačkonom, ki so jih neodgovorni ljudje pustili lačne nekje zunaj na mrazu. V dobrodelnem skladu mačjega zavetišča pomagajo tudi prijaznim ljudem, ki nimajo denarja, da bi dali sterilizirati ali kastrirati svoje muce, zato se velikokrat zgodi, da ti ljudje poiščejo pomoč v zavetišču in prosijo, če lahko mladičkom pomagajo najti dom. Prijazne prostovoljke in prostovoljci mlade mucke oskrbijo in jim poiščejo nov dom. Mame muce pa sterilizirajo in jih njihovi lastniki nesejo nazaj domov.

Tako so Nina in njeni starši pri nakupu mačje hrane na vratih trgovine opazili oglas, da išče dom prijazen mačkon oranžne barve z imenom TomTom. Takoj so poklicali na telefonsko številko, napisano pod oglasom, in dobili informacije od prijazne gospe, da je TomTom le nekaj mesecev mlajši od Ninine mucke Miše, da obožuje druge mucke in da je zelo rad v družbi ljudi, ker obožuje božanje prijazne človeške roke. Ninini starši so se z gospo dogovorili, da bodo prišli TomToma obiskat in če jim bo všeč, ga bodo vzeli seboj domov, da spozna še muco Mišo.

Nina in njeni starši so se sončnega popoldneva v soboto odpravili na obisk h gospe, ki je skrbela za mucke, ki iščejo dom. Ko so pozvonili pri vratih, jih je prišla pozdravit prijazna gospa z muckom v naročju. A to ni bil TomTom. TomTom se je igral z drugimi mucami

v dnevni sobi in je takoj pritekel k Nini, ko ga je njegova mačja mama poklicala, da pride pogledat, kdo ga je obiskal. Hm, kako je bilo zanimivo to srečanje Nine in TomToma.

TomTom je nadvse prijazen mucek, ki je Nini takoj zlezel v naročje in veselo predel, medtem ko so se njeni starši pogovarjali z gospo in podpisali posebno pogodbo, s katero so posvojili TomToma in mu ponudili svoj dom.

TomTom je takoj zlezel v mačji transporter in že ga je Ninin očka nesel v avto in ga položil poleg Nine na zadnjem sedežu, da ga ni bilo strah in mu je lahko Nina nežno prigovarjala. Ko so Ninini starši, Nina in TomTom prišli v svoj dom, jih je prišla pogledat Miša, ki pa najprej ni bila navdušena nad novo mačjo družbo. Gospa, ki je skrbela za TomToma,

je Nino in njene starše poučila, da morajo Mišo in TomToma zelo počasi spoznati. To pomeni, da morata muca in mucek, ki se prvič srečata, imeti dovolj časa, da se spoznata. Če se kateri od njiju želi umakniti, mora biti na voljo dovolj prostora, da se lahko vsak umakne v svoj prostor. TomTom je opazil, da Miša ni najboljše volje, zato je urno splezal na najvišjo omaro v predsobi in z varne razdalje opazoval Mišo. Miša se je ulegla na kavč v dnevni sobi in od daleč opazovala TomToma na omari, ki jo je videla skozi odprta vrata v predsobo. Tako je minilo njuno prvo srečanje. Zvečer sta dobila vsak svoj mačji obrok, ki sta ga z veseljem pojedla, nato pa sta šla spat. TomTom je zaspal kar na omari, ker ni želel motiti Miše, saj mu je Miša s pihanjem pokazala, da želi svoj mir in da je ona gospodarica v svojem domu.

A spoznavanje Miše in TomToma od daleč ni trajalo dolgo. Že drugo jutro sta se po okusnem zajtrku začela igrati in stiskati drug ob drugem, da ju je bilo veselje gledati. Tako Nina ni imela družbo samo ene muce, ampak kar dveh. Miša in TomTom sta želela, da ju Nina crklja, boža in se pogovarja z njima.

Dnevi so tekli in raslo je tudi prijateljstvo med Nino in njenima muckoma. Mucka sta se zelo navezala na Nino in ji pomagala, ko je potrebovala pomoč. Nina je včasih pozabila očistiti mačje stranišče, ker je bila utrujena od šolskih obveznosti. Zato sta se Miša in TomTom odločila, da ji bosta pomagala tako, da jo bosta vedno spomnila, ko bo prišla Nina iz šole. TomTom, ki zna zelo močno in glasno mijavkati, je Miši ponudil, da bo on spomnil

Nino, da naj očisti mačje stranišče. Takoj, ko je Nina prvič pozabila očistiti stranišče in je hotela leči k počitku, da bi popoldne malo zaspala, jo je TomTom z glasnim mijavkanjem začel opominjati in hoditi k njenim nogam ter se sprehajati do njunega stranišča. Nina TomTomovega vedenja še ni poznala, zato je bila zelo začudena, zakaj tako glasno mijavka, hodi k njenim nogam, se vzpenja po njej, nato pa jo kliče, ko se sprehodi do mačjega stranišča. Ko je TomTom to ponovil tretjič, se je Nina spomnila: »Joj, saj res, pozabila sem vama očistiti stranišče«. Takoj je vzela lopatko, posebno posodico za mačje odpadke in očistila stranišče. TomTom je nehal mijavkati in je tiho obsedel ob Nini, dokler ni dokončala delo. Nato je šel Miši povedat, da je mačje stranišče očiščeno.

Nina je bila nad TomTomovo pomočjo tako navdušena, da je to takoj povedala mami in očku, ko sta prišla iz službe. Vedno, ko je TomTom glasno zamijavkal, se s tačkami povzpela k njej in se nato sprehodila do mačjega stranišča, je Nina takoj vedela, da mora očistiti stranišče, ker je to pozabila storiti, ko je prišla domov. Miša in TomTom sta nato Nini delala družbo, ko je po čiščenju stranišča legla k zasluženemu počitku. Miša in TomTom sta se poleg Nine ulegla vsak na svojo stran postelje in ji s predenjem pošiljala pozitivno energijo, da se je Nina čez pol ure počutila kot prerojena in se je lahko igrala z njima.

Ko se je Nina kdaj sprehodila po stanovanju, je večkrat zaprla vrata, da TomTom ni mogel do mačjega stranišča ali do nje v sobo. Takrat je Miša šla k Nini na posteljo ali skočila k njej

na pisalno mizo in jo večkrat močno sunila, da je Nini dala vedeti, da mora preveriti, kaj se dogaja okoli nje. Nina je takoj opazila, da TomToma ni zraven njiju, zato je šla pogledat, ali ga je morda po nesreči zaprla v kateri prostor. Joj, kako ji je bilo težko, da je TomToma po nesreči zaprla na balkon, kjer je glasno mijavkal, da bi priklical Nino ali njene starše. Nina ga seveda ni slišala, saj s slušnim aparatom ne sliši, če se v drugem delu stanovanja kaj dogaja. Zato je bila zelo vesela, da ji je tu pomagala Miša, ki jo je dregala in suvala toliko časa, da je šla pogledat, če je slučajno po nesreči zaprla TomToma. TomTom je bil pred prihodom v stanovanje prosto živeči mačkon, ki ni imel svojega doma in je moral sam iskati hrano, zato je zelo rad sedel na okenski polici balkona, kjer je opazoval ptice, muce in kužke, ki so se podili po

parku. Ninin očka je na okensko polico, kjer je TomTom najraje sedel, namestil posebno mrežo tako, da je lahko TomTom ure in ure sedel, ne da bi padel s police in se poškodoval.

Dnevi so tekli, prišla je zima, za zimo pomlad in kmalu je bilo tu poletje, ko je Nina zaključila tretji razred. Zaključila ga je s prav dobrim uspehom. Nina je bila malce žalostna, da v šoli ni dobila pohvale, ker se je zelo trudila in vestno opravljala vse šolske obveznosti. V šoli posebno pohvalo dobijo samo otroci, ki dosežejo odličen uspeh in so aktivni v različnih šolskih krožkih. Nina je takoj pohitela domov in muckoma pokazala svoje spričevalo in povedala, da je bila prav dobra. Malo je potožila muckoma, da je žalostna, ker ni dobila pohvale v šoli in se stisnila k njima. Miša in TomTom sta se močno stisnila

k njej in ji z mačjim predenjem in božanjem povedala, da jo imata zelo rada in da je tako posebna in prijazna punčka, da jima ni pomembno, kakšen uspeh ima v šoli. Za njiju je pomembno, da ju ima rada, da jo imata tudi onadva rada in da se skupaj imajo lepo. Nina se je ob objemanju muckov hitro potolažila in jima povedala, da bodo zdaj veliko časa skupaj, ker so počitnice. Miša in TomTom pa sta bila tega zelo vesela in sta jo nagradila z mokrim mačjim poljubčkom.

MOLLY

PES
VODIČ

Molly je rumena labradorka z rodovnikom in je majhne rasti, a zelo prijetnega karakterja. Molly ima posebno poslanstvo, je pes vodič za slepe in je pri Nini, da ji pomaga premagovati ovire na vsakdanjih poteh v šolo, v trgovino, po opravkih. Skupaj se potepata po različnih krajih po Sloveniji in v tujini, kamor pač nesejo Nino poti. Molly je za opravljanje službe psa vodiča slepih posebej opremljena: na sebi ima posebno oprsnico, na kateri piše »Pes vodič« in na oprsnici je pritrjena ročka, ki jo Nina drži in tako čuti, kje hodita z Molly. Nina točno pozna vsako pot, ki jo skupaj prehodita z Molly, in takoj začuti, če se je na poti pojavila kakšna ovira, parkiran avto, ali so kakšni količki, ki jih Nini nakaže Molly. Nina pa nato Molly ukaže, kam mora zaviti, da bosta varno prečkali oviro.

Psički in psičke kot je Molly, ki gredo na šolanje za psa vodiča slepih, morajo biti stari 1 leto. Ob enem letu starosti jih pregleda veterinar in potrdi, da so zdravi. Nato jih pregleda še posebna komisija strokovnjakov za šolanje psov vodičev, da tudi oni povedo, ali je nek psiček ali psička primeren za šolanje tega posebnega poslanstva. Molly je vse te postopke prestala odlično, se udeležila večmesečnega šolanja in zdaj je zvesta Ninina spremljevalka, družabnica in družinska članica celotne Ninine družine.

Kdo pa je Nina? Nina je dijakinja 3. letnika gimnazije in živi v velikem mestu. Nina je zelo prijazna in navihana najstnica, ki jo slepota in gluhotata ne ovirata pri tem, da bi bila radovedna in vedoželjna. Nina nosi očala za gledanje na daleč, ki ji pomagajo,

da lažje premaguje svet okoli sebe, na enem ušesu nosi slušni aparat, na drugem ušesu pa polžkov vsadek, s katerim zelo dobro sliši in je zelo ponosna, da ga je dobila ob koncu osnovne šole. Nini se je takrat zelo močno poslabšal sluh in ji slušni aparat ni več pomagal. Zdravnik specialist otorinolaringolog ji je zato predlagal, da ji operirajo eno uho in ji vstavijo polžkov vsadek. Nina je po operaciji zelo hitro okrevala in je po enem mesecu dobila še zunanji aparat, ki ga nosi od jutra, ko vstane, in si ga sname šele, ko gre spat. Nad zvoki, ki jih znova sliši, je tako navdušena, da se sedaj rada pohvali, da je ponosna, da ga lahko uporablja.

Nina ima poleg psičke Molly še mucko Mišo in mucka TomToma, ki sta pri njej že dolgo vrsto let. Pri njej sta našla za vedno svoj dom, ko

sta bila še zelo mlada mucka in sta bila Ninina prva družba, ko je bila osamljena. Ko se Nina spopada z izzivi v šoli in v stiku z ljudmi v šolskem okolju, sta Miša in TomTom največja tolažba in motivacija. Vsakič, ko Nina z Molly pride v zavetje varnega doma, jo Miša in TomTom pričakata pri vratih in ju pozdravljata z veselim mijavkanjem, saj vesta, da bosta dobila hrano, svežo vodo in veliko crkljanja z Nino in Molly.

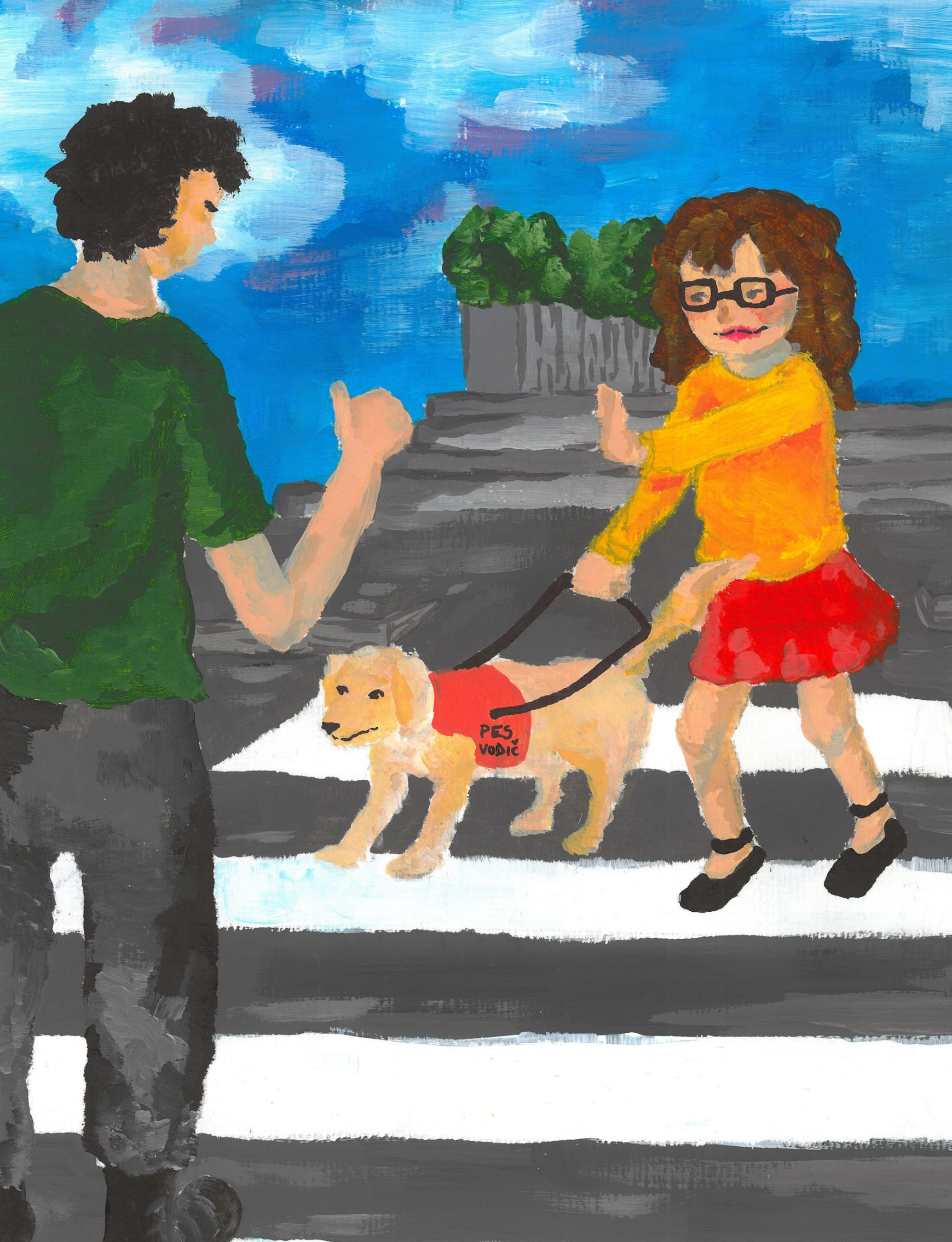
Molly, Miša in TomTom se med seboj zelo dobro razumejo in so nerazdružljivi prijatelji. Ko je Molly začela prihajati k Nini, med skupnim usposabljanjem za spremljanje na poteh, ki jih bosta skupaj prehodili kot par psička vodička in njena vodnica Nina, se je TomTom takoj zaljubil vanjo. Od prvega dne se ure in ure igrata, ko je Molly skupaj z Nino

doma. Miša pa je bila nekoliko bolj zadržana pri spoznavanju z Molly, saj je potrebovala za spoznavanje psičke kar nekaj tednov. Sprva je Molly opazovala od daleč iz varne razdalje iz najvišje košarice praskalnika ali pa iz vrha kuhinjskih omaric, kjer je Miša imela celoten pregled. Miši je bilo kmalu v veliko veselje, da ji TomTom ni več nagajal, saj se je zdaj veliko igral z Molly in je tako bil bolj miren in hitro utrujen. Miša je zato imela svoj mir in je tudi ona kmalu začela prihajati k Molly, ko je Nino pripeljala domov.

Skupni dnevi življenja z Nino, Molly, Mišo in TomTomom so minevali zelo hitro in že je minilo eno leto odkar živijo skupaj. Molly in TomTom sta spletla zelo posebno prijateljstvo, saj Molly po pasje vsakič pripoveduje TomTomu in Miši, kaj vse sta doživeli z Nino

v šoli, na poteh od doma do šole in nazaj, na poteh po parku. Če z Nino odideta na daljše potovanje, je takrat sploh veliko novic za povedati in je Molly vsa polna novih informacij.

Nekega dne se je Molly odločila, da bo TomTomu in Miši povedala, kako se počuti, ko jo kdo zmoti pri njenem delu, da bi Nino varno pripeljala do šole. Takole je bilo: »Z Nino sva šli po pločniku. Nina mi je dala povelje, da naj prečkam cesto, ker je semafor za slepe Nini s posebnim zvokom sporočil, da je zelena in da lahko greva čez. No in greva lepo počasi in previdno, da se ne bi katera od naju spotaknila. Na drugi strani ceste naju pričakajo ljudje, ki radovedno gledajo v naju. Nina jih seveda ni opazila, ker ne vidi naokoli. Jaz sem jih pa. Delala sem se, da jih ne opazim. Pazila sem, da se ne zaletim v katerega od njih. Joj, kako lep kuža! Kako

ti je ime ljubica? Oh, kako lepo dlako imaš. A glej ga zlomka, nisem vedela kaj naj, zato sem se morala ustaviti, saj sem v trenutku pozabila, kaj moram narediti. Pozabila sem, saj so me glasovi ljudi in njihovo božanje popolnoma zmedli. Joj, kako je bila Nina huda, najprej na ljudi, nato pa še name. Ljudi je odločno opozorila, da se ji mudi v šolo in da naj me nehajo ogovarjati in se me ne dotikajo, če njo prej ne vprašajo za dovoljenje. Žal se ljudje niso kaj dosti zmenili za njena pojasnila, čeprav se je Nini res zeloooo mudilo v šolo, saj je bila ura že zelo pozna. Zato je meni odločno rekla: Molly naprej! Išči pot! Njen glas me je prebudil iz zmedenosti in hitro sem vedela, da moram poiskati pot, da se bova znebili nadležnih ljudi! Zato sem hitro pospešila pasje korake in 1, 2, 3 sva že bili zunaj gneče in sva jo hitro mahnili proti

Ninini šoli, da sva še pravočasno ujeli začetek pouka. No vidiš TomTom, ko imava takšne pripetljaje na poteh, ko vodim Nino, delo ni samo prijetno, ampak je tudi zelo naporno. A jaz vedno rada to počnem, saj zelo rada pomagam Nini. Tebi, Miši in vsem, ki berejo našo zgodbico, pa bom zaupala tole. Vsakič, ko želite ogovoriti, pobožati, kako drugače pridobiti našo in vodnikovo pozornost, vedite, da je spremljanje naših zvestih uporabnikov zelo pomembno in odgovorno. Zato se velikokrat ne bomo odzvali vašim klicem in nas naši vodniki ne bodo dovolili božati in ogovarjati. Ko smo v službi, moramo biti zelo zbrani in natančni, da ne povzročimo nesreče in se naš vodnik ali mi kužki ne poškodujemo. Prav tako moramo paziti, da se ne zgodi nesreča, ko se premikamo mimo hitro drvečih avtomobilov.« TomTom je med Mollyjinem

pripovedovanjem vneto pritrjeval, da je glasno predel, Miša pa si je kot vedno mislila svoje.

Miša, Tom Tom in Molly so razvili svoj jezik sporazumevanja, ki ga ne razume niti Nina, a ne glede na to, je vesela, da se njeni najdražji ljubljenci tako dobro razumejo in si med seboj pripovedujejo zgodbe, ki jih doživita skupaj z Molly na njunih skupnih poteh.

Metka Knez

Miša, TomTom in Molly

Ilustrirala: Izabela Klementina Tominšek

Lektorirala: Nika Bedek

Oblikoval: Jurij Selan

Založila: Univerza v Ljubljani Pedagoška fakulteta

Za založbo: dr. Janez Vogrinc, dekan

Dosegljivo na:

https://zalozba.pef.uni-lj.si/index.php/zalozba/catalog/category/brezplacne_publicacije

Elektronska izdaja

Tekst © Metka Knez

Ilustracije © Izabela Klementina Tominšek

Vse pravice pridržane

Ljubljana, 2021

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v
Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

ISBN 978-961-253-281-9 (PDF)

COBISS.SI-ID 78719747

Univerza v Ljubljani
Pedagoška fakulteta

